

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 308/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Obo 31/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Obo 31/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že pred Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) je vedené konkurzné konanie pod sp. zn. 4 K 65/2004, v ktorom ako úpadca vystupuje [REDAKOVANÉ] Hlavným veriteľom v označenom konkurznom konaní je v súčasnosti spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „hlavný veriteľ“). Sťažovateľ ďalej uvádza, že zároveň prebieha incidenčné konanie vedené pred krajským súdom pod sp. zn. 8 Cbi 167/2006, ktoré bolo iniciované hlavným veriteľom proti správcovi konkurznej podstaty a veriteľovi [REDAKOVANÉ], ktorým sa navrhovateľ domáha určenia práva k popretej pohľadávke na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom 11. septembra 2006. V označenom incidenčnom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cbi 167/2006 krajský súd rozsudkom z 28. marca 2013 rozhodol, že pohľadávka hlavného veriteľa v sume 1 713 042,66 € je oprávnená a zistená a patrí do I. triedy. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal [REDAKOVANÉ] odvolanie, ku ktorému sa písomne vyjadril hlavný veriteľ podaním z 5. novembra 2013. Napadnuté odvolacie konanie na najvyššom súde v uvedenej veci malo pôvodne pridelenú sp. zn. 1 Obo 4/2014.

3. Sťažovateľ uvádza a tvrdí, že 4. marca 2014 hlavný konkurzný veriteľ postúpil pohľadávku sťažovateľovi, ktorý tvrdí, že vstúpil do všetkých práv a povinností pôvodného hlavného veriteľa a o tejto skutočnosti „*informoval listom zo dňa 04.03.2014 jednak Krajský súd v Bratislave v konaní 4 K 65/2004 a jednak Najvyšší súd SR v konaní 1 Obo 4/2004*“. Zároveň uvádza, že mu bolo oznámené, že vec pôvodne vedená pod sp. zn. 1 Obo 4/2014 sa v súčasnosti vedie pod „*sp. zn. 4 Obo 31/2016 pričom vec o opravnom prostriedku bude prejednaná podľa poradia, vzhľadom k starším veciam*“.

4. Sťažovateľ namieta, že napadnuté konanie bráni ukončeniu označeného konkurzného konania, a zároveň tvrdí, že v napadnutom konaní vedenom pred najvyšším

súdom dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušovaniu jeho označených práv, preto navrhol, aby ústavný súd rozhodol *nálezom, v ktorom vysloví porušenie jeho označených práv postupom najvyššieho súdu v napadnutom konaní, najvyššiemu súdu prikáže konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov konania.*

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd sa najskôr zaoberal otázkou, či sú naplnené predpoklady meritórneho prerokovania ústavnej sťažnosti (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a dospel k záveru, že ich podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (napr. II. ÚS 3/05).

10. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta všeobecne neprimeranú dĺžku napadnutého konania, pričom dosiaľ nie je účastníkom napadnutého konania, a to aj napriek tomu, že zo strany hlavného veriteľa došlo k oznámeniu postúpenia pohľadávky na sťažovateľa spojenej s návrhom na zmenu účastníka v napadnutom konaní. V zmysle Občianskeho súdneho poriadku platného v čase podania návrhu na zmenu účastníka konania, ako aj v zmysle teraz platného Civilného sporového poriadku o takejto zmene rozhoduje príslušný súd na návrh. Až vyhovením návrhu sa subjekt stáva účastníkom konania. Z obsahu sťažnosti nevyplýva a ani sťažovateľ netvrdí, že všeobecný súd rozhodol o tomto návrhu hlavného veriteľa na zmenu účastníkov konania.

Ústavný súd v súčinnosti s najvyšším súdom zistil, že účastníkmi napadnutého konania sú dosiaľ [REDACTED] a hlavný veriteľ.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ nemá aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti ústavnému súdu v napadnutom konaní, keďže nemá postavenie účastníka konania, a teda nie je oprávnenou osobou.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2017